

VEČERNI LIST

NEODVISEN DNEVNIK * Posamezna številka 16 vinarjev.

Cene po pošti:
za celo leto K 40.—
za polleta . K 20.—
za četrt leta K 10.—
za 1 mesec K 3.50
Za Ljubljano mesečno 3 R.
Uredništvo in uprava.
Kopitarjeva ulica št. 6.
Uredn. telefon št. 50.

Korošci v Belgradu.

m Belgrad, 25. junija. (Izvirno.) V Belgrad je došla deputacija Slovencev iz Koroške, da se v imenu vsega koroškega naroda zahvali kraljevski vladi za osvoboditev Koroške izpod Nemcev, ki so bili pregnani po jugoslovanskih četah.

Banat za priklopitev k Jugoslaviji.

m Belgrad, 25. junija. (Izvirno.) Te dni je došla v Belgrad deputacija prebivalstva iz Banata. Ker je ni mogel sprejeti predsednik ministrskega sveta, je predložila svoje želje in spomenico finančnemu ministru. V spomenici zahtevajo priklopitev k Jugoslaviji vseh onih krajev, ki so naseljeni s srbskim in čehoslovaškim prebivalstvom. Del deputacije odide te dni v Pariz, da osebno predloži svoje zahteve mirovni konferenci.

Za naše Primorje.

m Belgrad, 25. junija. (Izvirno.) V nedeljo dopoldne se je vršilo na poziv predsednika narodnega predstavništva posvetovanje o našem Primorju, ki se ga je udeležilo okoli 30 odličnih oseb. O lepoti in gospodarskem pomenu Primorja in Dalmacije so govorili dr. Pavlovič, Grisogono, inž. Putnik in vseučiliški profesor Sima Lozanić.

Nemci sprejeli mirovne pogoje.

m Belgrad, 25. junija. (Izvirno.) Poveljništvo francosko-ogrsko vojske je brzojavilo 23. t. m. ob 23. uri našem vrhovnemu vojnemu poveljništvu: Nemci so sprejeli pogoje miru. Jutri 24. t. m. odmor za vse čete francosko-ogrsko vojske ter se prirede svečanosti po vseh taboriščih.

LDU Dunaj, 24. junija. (ČTU). »Neue Freie Presse« javlja iz Weimarja, da se bo mirovna pogodba podpisala najbrž v četrtek v Zrcalni dvorani versailleskega gradu. Pričakovati je, da se bo podpis izvršil na slovesen način.

Rim v skrbeh za Reko.

Bern, 23. junija. Ko se je zvedelo o demisiji Orlandovega kabineta, je prišlo po rimskih ulicah do demonstracij. Demonstrantje so nosili napise z besedami: »Dol z Giolittijem in Nittijem. Živio italijanska Reka!« Prišlo je do spopadov s četami.

Ukrajina zahteva priznanje.

LDU Dunaj, 24. junija. (ČTU) Ukrajinski diskovni urad poroča: Ukrajinska delegacija je poslala predsedniku mirovne konference lemeceauju somenico, v kateri zahteva takojšnje priznanje Ukrajine kot neodvisne države, priznanje direktorija kotčasne največje oblasti na Ukrajini in materijelno podporo Ukrajini v njeni borbi z Boljševiki.

Nemci groze Poljakom z vojsko. Zahrbtnost nemške vlade.

LDU Dunaj, 24. junija. (ČTU) Kakor javlja poljsko poslanstvo, je došla vest tiskovnega urada, da so danes na Poljskem ujeli cirkularno brzojavko nemške vlade, po kateri bo nemška vlada mirovno pogodbo podpisala. Obenem bosta Hörsing v imenu Šlezije in Pomeranija, Wildt pa za Vzhodno in za Zapadno Prusijo vojsko napovedala Poljski. Nemška vlada se bo temu oficijelno protivila, dejansko pa nudila vsako pomoč.

LDU Dunaj, 24. junija. (ČTU) Kakor poroča »Neue Freie Presse« iz Weimarja, so sprejeli zahodno-pruski poslanci nemške narodne skupščine iz svoje domovine vesti, da so v Zahodni Prusiji ob železnici pri Kalmu boji med Nemci in Poljaki.

Boji na Slovaškem.

LDU Praga, 24. junija. (ČTU). Tisti čas, ko je general Pelle poslal vrhovnemu poveljniku madjarskih čet znano brezžično brzojavko, so naše čete izvojevale na zahodnem delu fronte nove uspehe. — Skupina Mittelhauser: V komarenskem odseku smo zavzeli Ogyallo, severno odtod pa Bajcs. Pri Cifarih (Csiffar, južno-vzhodno od Nitre) smo sovražnika, ki se je ob podpori topništva žilavo branil, obkolili. Nekaj kilometrov južno od Pukanca (Bakabanya, vzhodno od Nitre na jugozapadu od Štavnice-Schemnitz) in Krupine smo napredovali. Tukaj je nasprotnik zastavil sveže rezerve. Njegov ljuti ponočni napad v smeri na Detvo smo razpršili še pred svojimi postojankami. Južno od Tisovca smo sovražnikove, ves dan trajajoče ljute napade odbili s protinapadom. — V naših rokah sta ostali dve strojnici. — Skupina Hennoque: V splošnem je položaj neizpremenjen. Močan sovražni napad severozahodno od Prešova se je razbil v našem ognju. Vse naše postojanke so ostale v naši oblasti. — Naši letalci so včeraj delovali zelo živahno. Bombardirali so Levice; pri tem se je eno izmed letal spustilo v nižino ter razkropilo sovražno baterijo, ki je bila postavljena na glavnem trgu v Levicah.

Amerikanci zapuščajo Belgrad.

m Belgrad, 25. junija. (Izvirno.) Včeraj je odpotoval večji del ameriške misije iz Belgrada, da se vrne v domovino. Belgrajski listi se ob tej priliki z zahvalami spominjajo dela ameriške misije tekom 8 mesecev v deželi.

Narodna emisijska banka.

m Belgrad, 25. junija. (Izvirno.) Zakonski načrt o ustanovitvi naše narodne banke je izdelan ter so tudi tozadevne razprave v finančnem ministertvu popolnoma dovršene. Sedaj je treba samo, da trgovinski minister predloži zakonski načrt v razpravo narodnemu predstavništvu.

Iz Dalmacije.

LDU Split, 24. junija. (DDU) Zjutraj ob 11. je došlo odposlanstvo splitskih meščanov na francosko križarko »Foudreaux«, ki je snoči doplula v našo luko, da prevzame zastavo ladje, kar je bil poveljnik na prošnjo meščanstva obljubil, da se tako ohrani lep spomin na to ladjo in njena posadko v Splitu. V odposlanstvu so bili dr. Ivo Tartaglia, dr. Makale, načelnik dr. Gajo Bulat, dr. Jabrašin, dr. Ilić in dr. Pridružil se jim je Chauvin, poveljnik francoske torpedovke »Somalie«. Mornarji so v špalirju pričakali odposlanstvo. Nasproti mu je prišel poveljnik Renard s častniki. Dr. Tartaglia je pozdravil pri-

sojne francoski; odgovoril mu je poveljnik Renard in oddal zastavo svoje ladje, ki bo shranjena na občini. Potem sta govorila dr. Makale in Dinko Ulič. Ob pol 13. so se meščani najpristicnejše poslovili od častnikov in posadke.

Iz pokrajine.

k God kralja Petra. Ker pade god Njegovga Veličanstva Petra I. letos na nedeljo, odreja višji šolski svet, da naj se praznuje ta god na vseh šolah v soboto, dne 28. junija 1919 na slovesen način z božjo službo in s primerno šolsko slavnostjo, kateri sledi proslava Vidovega dne, kakor se je to odredilo s tukajšnjim odlokom z dne ad ravnateljstva 21. junija 1919, št. 8530, ad okr. (mestnega) šol. sveta: 18. junija 1919, št. 8530. — Predsednikov namestnik: dr. Grafenauer s. r.

k Društvo vpkojenega učiteljstva ima svoj občni zbor v sredo, dne 9. julija ob 3. uri popoldne, v sobi II. mestne deške šole na Cozjovi cesti v Ljubljani.

k Savinjska podružnica S. P. D. naznanja, da se dne 29. junija t. l. otvorita Piskerškova hiša v Logarski dolini in Frischaufov Dom na Okrešlju. Turisti dobe tam: vino, čaj, kavo, mleko, žgance, po možnosti tudi kruh in meso, vendar naj tudi zaradi previdnosti prineso kruh in meso s seboj. Kocbekova kočica in kočica na Korošici se letos ne boste oskrbovali. Člani se prosijo, da kmalu plačajo letnino v znesku 6 K. Kdor ne bo imel izkaznice, ne dobi v kočah določenih olajšav.

k Naš poslanik v Belgiji. Ker je Belgija priznala naše kraljestvo, je vlada brzojavno naročila našemu poslaniku za Belgijo, Govi Marinkoviču, ki se je mudil v Parizu, naj takoj odpotuje v Bruselj in poda belgijskemu kralju svoja poverljiva pisma.

k Naši finančni zastopniki v Londonu. Tekom meseca julija bodo odšli naši finančni delegati v London.

k Sprememba voznega reda na kamniški progi. S 1. julijem t. l. izostanejo na progi Ljubljana drž. kol. Kamnik popoldanski mešani vlaki št. 2173, 2158 in 2157 ter se mesto njih vpeljejo dnevno redno vlaki št. 2153a (odhod iz Ljubljane 14.10, iz Ježice 14.23, iz Črnuč 14.27, iz Trzina 14.48, iz Domžal 14.56, iz Jarsé-Mengša 15.06, iz Homca 15.12, prihod v Kamnik 15.25), dalje št. 2158 (odhod iz Kamnika 16.10, iz Homca 16.23, iz Jarsé-Mengša 16.30, iz Domžal 16.40, iz Trzina 16.48, iz Črnuč 17.08, iz Ježice 17.13, prihod v Ljubljano drž. kol. 17.25) in št. 2157a (odhod iz Ljubljane drž. kol. 18.10, iz Ježice 18.23, iz Črnuč 18.27, iz Trzina 18.48, iz Domžal 18.56, iz Jarsé-Mengša 19.05, iz Homca 19.11, prihod v Kamnik 19.24).

k Prometne spremembe na progi Trebnje-St. Janž na Dol. S 1. julijem izostane na progi Trebnje-St. Janž na Dol. dosedanj večerni vlak št. 2657a, ter vozi mesto njega dnevno redno mešani vlak št. 2655a in to radi ugodnejše zveze na popoldanski ljubljanski vlak št. 2215. Odhod iz Trebnje ob 17.30, iz Mirne ob 17.52, iz St. Ruperta-Rakovnika ob 17.59, iz Mokronoga-Bistrice ob 18.07, iz Pijavice ob 18.16, prihod v St. Janž na Dol. ob 18.28. Večerni vlak št. 2218 iz Karlovca nima zveze na novo vpeljani vlak št. 2655a.

k Brzovlak Ljubljana (Zagreb)-Dunaj. Te dni vpelje južna železnica na progi Ljubljana-Dunaj nov brzovlak št. 5/a in 6/a; prvokrat odpelje brzovlak z Dunaja dne 25. iz Ljubljane dne 26. junija 1919. Odhod vlaka št. 5/a z Dunaja ob 20.30, iz Gradca ob 1.42, iz Maribora gl. k. ob 3.01, iz Celja ob 4.07, iz Zidanega mosta ob 4.43, prihod v Ljubljano gl. k. ob 5.57; v Zidanem mostu ima ta vlak takojšnjo zvezo z brzovlakom št. 512 v Zagreb (prihod ob 7.10) in Zemun (prihod ob 18.00). — Odhod vlaka št. 6/a iz Ljubljane gl. k. ob 23.40, iz Zidanega mosta ob 0.54; prihod v Celje ob 1.24, v Maribor gl. k. ob 2.31, v Gradec ob 4.34, na Dunaj ob 10.20; na Zidanem mostu ima ta vlak zvezo z Zemunom (odhod ob 11.30) in Zagreb (odhod ob 20.05). Ta brzovlak ima direktne vozove I. II. in

III. razreda za relacijo Ljubljana-Dunaj, direktni voz I. in II. razreda za relacijo Zagreb-Dunaj in spalni voz za relacijo Zemun-Dunaj.

Iz Ljubljane.

k Predsednik deželne vlade dr. Brejce se je včeraj jutraj vrnil iz Pariza v Ljubljano.

k Za smeh in zabavo priredi to nedeljo ob 8. zvečer v Rokodelskem domu Kat. mlad. društvo dve prvovrstni burki, in sicer »Dva enaka« in »Dva nasprotna«. V začetku naš bo s štirimi točkami razvedril tamburaški zbor. V predprodaji se dobe vstopnice v Rokodelskem domu, prtiličje, desno, vsak večer od 6. do pol 8. ure. Kdor želi preživeti dve veseli urici, naj pride!

k Prošnja na starejše dijake srednješole. V proslavo Vidovega dne, v soboto dne 28. t. m. uprizori dramsko gledališče Meškovo tri-dejanko »Na smrt obsojeni?« Ker se rabi tu mnogo oseb, osobito pevcev, naprosamo vse dijake, ki so pripravljeni pomagati pri tej prireditvi, da pridejo v sredo dne 25. t. m. pred dramsko gledališče, kjer dobe natančnejša navodila.

k Spored III. produkcije gojencev »Glas-benc Matice« v četrtak, dne 26. junija 1919. I. Chopin: Mazurka. Na klavir igra gđc. Nada Brejc. Šola gđc. D. Koblerjeve, VI. r. 2. a) Schumann: Uspavanka. b) Bohm: Ritornel. Na gosli svira g. Feder Švigelj. Šola g. J. Vedrala, III. r. 3. a) J. Prochazka: Tak si lepa. b) Massenet: Spev iz opere »Werther«. Poje g. Fran Mohorič. Šola g. M. Hubada, II. r. 4. Stanko Premrl: Sonatni stavek Allegro-moderato. Na gosli svira g. Alojzij Šonc. Šola g. J. Vedrala, V. r. 5. a) Schytte: Pomladno šumenje. b) Grieg: Škrateljčki. Na klavir igra

gđc. Helena Mlinar. Šola g. J. Pavčiča, VI. r. 6. Josip Pavčič: a) Zanjica. b) Uspavanka II. (Prvo javno izvajanje.) Pesmi poje gđc. Jelica Sadar. Šola g. M. Hubada, VI. r. 7. Louis Spehr: Koncert za gosli, št. 2. I. stavek. Svira gđc. Lidvina Poženel. Šola gđc. St. Hajekove, VII. r. 8. F. S. Vilhar: Fantazija v C-molu z motivom: »Le vstani, vborni narod moj, do danes v prah teptan, pepelni dan ni dan več tvoj, tvoj je vstajenja dan!« Na klavir igra gđc. Nilka Potočnik. Šola g. J. Pavčiča, VIII. r. 9. a) Puccini: Molitev iz opere »Tosca«. b) Mascagni: Romanca iz opere »Cavaleria rusticana«. Poje gđc. Jelica Sadar. Šola g. M. I. stavek. b) Fran Liszt: Le rossignol (de Alabier). Na klavir igra gđc. Hedvika Poženel, Šola gđc. M. Dolejšev, VIII. r.

k Ubežni deček. Od doma je pobegnil dne 21. junija t. l. učenec 5. razreda ljudske šole Edvard Dirnplatz, ki se domnevno potika nekje po mestu in okolici. Deček je za starost primerno vzrasel, krepak in dobro ohranjen, polnih lic, modrih oči, kostanjevih las ter oblečen v modro letno jopico, črne kratke hlače, je brez pokrivala in bos. Na eni roki ima nad palecem in kazalcem 3 cm dolgo brazgotino po vrezni. Govori slovensko in dobro obvlada nemščino. V slučaju, da bi ga kdo izsledil, naj ga izroči policiji.

k Begunec, odpuščen vojak, želi vstopiti kot krojaški pomočnik v kako krojaško delavnico. Ponudbe naj se pošiljajo na posredovalni urad za begunce v Ljubljani, Dunajska cesta 38.

k Zamenjan dežnik. Oni, ki je včeraj popoldne zamenjal dežnik v justični palači med porotnimi obravnnavami, naj ga prinese nazaj k vratarju justične palače, kjer dobi svojega nazaj. Ime je znano.

k Našla se je pred nekaj časom srednja svota denarja na sv. Petra cesti. Kdor je izgubil, naj se zglašuje v našem uradništvu.

Izpred ljubljanske porote.

Tatvina hranilniš knjižice na ljubljanski glavni pošti.

Pred poroto se zagovarja danes delavka Ivana Ravnihar. Obtožnica jo dolži: Orožniški stražmojster Martin Podlogar iz Maribora je poslal 7. januarja t. l. v priporočenem pismu na Kranjsko hranilnico v Ljubljani knjižico s prošnjo, naj se izplačajo obresti za l. 1918. in naj nato denar in knjižico pošljejo na naslov njegove soproge v Maribor. Ker Podlogar do 25. januarja ni prejel ne denarja, ne knjižice vrnjenih, je vprašal pri hranilnici, ki mu je sporočila dne 11. febr., da je neka gospodična predložila obe knjižici v plačilo, ki sta se ji tudi izplačali, ker je povedala geslo. Gospodična je potrdila prejem 7495 K 50 v z imenom Hela Podlogar.

Finančni poduradnik v p. Anton Pestotnik z Vranskega je poslal 3. februarja t. l. po poštini nakaznici Hranilnici kmet-skih občin v Ljubljani 200 K s prošnjo, da vloži ta znesek na hranilnico knjižico št. 4210 ki jo je istočasno v priporočenem pismu poslal v Ljubljano. Nakaznico je dobila hranilnica 6. februarja okrog pol 11. ure popoldne. Neka gospodična je pa uro poprej v hranilnici predložila navedeno knjižico in zahtevala, da se naj ji popolnoma izplača in realizira. Ker knjižica ni bila vinkulirana, so ji brez ugovora izplačali znesek 2999 K. Po prejemu zneska 200 K se je zdelo cela zadeva hranilnici sumljiva in je obvestila o tem Pestotnika. Policija je uvedla za storilcem poizvedbe, ker je

bila domneva upravičena, da so bile knjižice ukradene na pošti v Ljubljani. Uvedene poizvedbe so dognale, da je bila ukradena tudi knjižica Kranjske hranilnice v vrednosti približno 800 K, ki jo je poslal Jožef Janke 14. januarja t. l. kot navadno pismo z Dunaja, da bi mu jo realizirali. Dne 25. januarja je pa prišla s knjižico neka ženska v hranilnico in zahtevala, naj se ji realizira. Uradnik Ivan Haking je šel s knjižico v ekshibit, kjer je ugotovil, da je na knjižico stavljena začasna prepoved. Ko se je vrnil, da vpraša žensko, kako je prišla do knjižice, jo ni bilo več, ker se je brez nje odstranila. Policija je izsledila storilko v osebi Ivane Ravnihar, uslužbene kot pomožno moč na glavni pošti v Ljubljani. Ravniharjeva je v preiskavi tatvino priznala in izjavila, da je to storila med opravljanjem službe, kjer je prenašala po naročilu večinoma pisma iz oddelka oddaje v druge oddelke poštne urada. Nesla je tako 8. januarja priporočena pisma iz oddaje pisem v ekspedicijo v prvem nadstropju. Spotoma je videla v neki malo odprti kuverti dve hranilni knjižici, Podlogarjevi sta bili, in je sklenila, da ju vzame in dvigne na nju naloženi denar. Na enak način je vzela sredi januarja knjižico Jožefa Jankeja in 6. februarja knjižico Antona Pestotnika. Od dobljenega denarja je naložila 5000 K na hranilno knjižico svojega nezakonskega sina Ernesta Ravniharja in 2533 K 16 v so našli pri njej, 1000 K je posodila nekemu

Anton Zabršku, ki biva sedaj na Dunaju, drugo pa je porabila za hrano in nakup raznega blaga. Obtožba jo dolži hudo delstva tatvine po §§ 171, 173, 176 II. a in b k. z. in zahteva obsodbo po § 179 k. z. (Težka ječa od 5—10 let.)

Porotnemu senatu predseduje višji deželosodni svetnik Vedernjak, votanta sta višji deželosodni svetnik Rudolf Persche in svetnik Nagode, obtožbo je zastopal državni pravdnik Ogorvec, obtoženko je zagovarjal dr. Tekavčič. — Na predsednikovo vprašanje je Ravniharjeva potrdila, da je vse res, kar ji čita obtožnica. Na pošti je imela plače 70 K mesečno začetno, katera plača se ji je pa zvišala do 170 kron. Otroke je imela in nobena človeka, ki bi ji pomagal, kar jo je napotilo na krivo pot. Izkušnjava me je premetila, da sem vzela. Državni pravdnik Ogorvec je predlagal, da naj porotniki stavljeno jim vprašanje potrdi. Zagovornik dr. Tekavčič je opozarjal na bedo, v kateri se je nahajala, ko je vzela prvi dve knjižici, ob svoji plači, s katero pač ni mogla shajati in prosi, da naj jo oprostijo prvih dveh tatvin. Po predsednikovem resumeju so porotniki stavljeno jim vprašanje soglasno potrdili. Sodišče je obsodilo Ravniharjevo na tri leta težke ječe. Tatvine v vojaški pralnici v Vevčah.

Anton Rant, čevljar, Andrej Rant, delavec, Viktor Dimnik, mesarski pomočnik, Ivan Rošk, mesarski pomočnik, in Ivan Jančar, delavec, vsi iz Vevč, se morajo zagovarjati pred ljubljansko poroto zaradi tatvine. V podčastniško sobo vojaške pralnice, nastanjene v popirnici v Vevčah, je bilo 18. marca 1919 zvečer vlomljeno in ukradeno platno in sukanec v skupni vrednosti 33.614 K. Vojaki, ki so spali tam, so bili vsi ta večer odsotni. Ukradeno blago so storilci odnesli na breg Ljubljane, ga naložili v čoln, prepeljali preko Ljubljane in ga kakih 300 korakov od tovarne na levem bregu naložili na voz in odpeljali. Četovodja Božidar Malešič je z nared-

nikom Alojzijem Kobalom še isto noč, ko je prišel domov, opazil tatvino, zasledoval storilce in dognal, da gre sled voza pod kozolec mesarja Matija Hribarja. Pod kozolecem sta dobila še Hribarjev voz, ki je bil že prazen in pri njem Viktorja Dimnika, ki se mu je poznalo, da je ves iz sebe in v očividni zadregi. Drugi dan so izvedli pri Hribarju hišno preiskavo in našli na njegovem svinjaku 798 kg moke in zavoj mila, ki je bilo ukradeno v tovarni. Dalje so našli pri Hribarju tudi pri drugi preiskavi 18. marca 6 zavojev platna in veliko sukanca. Preiskava je dognala, da so izvršili te tatvine Anton in Andrej Rant, Ivan Režek, Viktor Dimnik in desetnik Henrik Sotler, ki je cel vlom takorekoč aranžiral. Obtoženci splošno priznavajo, kar so storili. Sotler spada pod vojaško sodišče.

Andrej Rant, Ivan Jančar in Viktor Dimnik so v noči od 13. na 14. marca vlomili v skladišče vevške papirnice ter ukradli 12 vreč moke in zavoj mila v skupni vrednosti 2576 K. Omrežje okna so strgali, Andrej Rant in Ivan Jančar sta šla skozi okno v skladišče, Dimnik je čakal od zunaj. S seboj so imeli majhen voziček, na katerega so naložili plen in speljali v Hribarjev svinjak. Iz nezaklenjenega svinjaka Franceta Rodeta v D. M. v Polju je bil v noči na 25. november 1918 ukraden prešič, ki je po Rodetovem mnenju tehtal zaklan okrog 120 kg in bil vreden 400 K. Tatov takrat niso dognali, pozneje so ugotovili, da sta izvršila tatvino Andrej Rant in Ivan Jančar v družbi še več drugih tovarišev. Rant in Jančar to priznavata. Zoper njihove tovariše Antona Jeriho, Antona Molja in Jakoba Molja teče postopanje pri deželnem sodišču v Ljubljani.

samo zahtevati je treba ter plačati letoviško opremo primerno zavarovalnino. Ko se odpravlja gospodinja na letovišče, bi ne smela nikoli pozabiti na reči, ki so potrebne za prvo zdravniško pomoč pri nezgodah in pri naglo bolelih. Najlaglje jemljemo s seboj take predmete, ki so stalne oblike. Njih namen je pomagati bolniku v prvi sili, dokler ne pride zdravnik.

Po svetu.

s Kako je v »rdeči vojski« na Mažarskem. Nek častnik poroča: »V vojnem oziru je položaj rdeče vojske zadovoljiv. Naši nasprotniki nimajo volje braniti se, a mi ne napadati. Posebno so proti vojski železničarski in kovinarski delavci. Izprva so smele žene vojakov priti prav do fronte, kjer so tožile svojim možem, da za »bel« denar, ki ga izdaja komunistična vlada, ne morejo dobiti ničesar. Ker so bili vojaki zaradi tega ogorčeni, ne smejo več žene do fronte. Oskrba na fronti je dobra. V armadi vlada precejšen teror. Celi bataljoni se nahajajo, ki nimajo niti enega komuniste. Komunisti pa so povsod na važnih mestih.

s Olimpijada 1. 1924. Norveška vlada in zastopstvo mesta Kristijanije so se obrnili na mednarodni odbor za olimpijske igre s prijavo, da naj se olimpijske igre 1. 1924. vrše na Norveškem, ker bodo to proslavili 300 letnico ustanovitve glavnega mesta. Do sedaj so se ponudila za olimpijske igre še sledeča mesta: Amsterdam, Lyon, Havana in Rim.

s Dr. Dorten — ustanovitelj renske ljudovlade. O tem človeku zdaj na Francoskem mnogo govorijo in pišejo kot o ustanovitelju nove renske republike. Adam Dorten se je rodil leta 1880. kot sin odvetnika Dortena. Ljudsko in srednjo šolo je izvršil v Bonnu, a višje šole v Heidelbergu, Münchenu in Bonnu, kjer je učil pravo. Nekaj časa je živel na Angleškem, med vojno je bil častnik 23. topničarskega polka. Bil je dvakrat ranjen in odlikovan. Ko se je povrnil iz vojske, se je oženil z bogato deklico. On se ni do sedaj nikoli bavil s politiko in je bil zelo lojalen državljan.

s Zanimivo tožba je vložil zamorec George Henderson. Henderson je šofer bogatega lastnika gledališča, Grossmanna, in zamorec trdi, da mu je Grossmann zapeljal ženo, kar je vredno (med brati) 10.000 dolarjev za zamorca. Grossmann trdi, da je le parkrat govoril z »nigrovko«.

s Zrakoplovne vesti. V Carigrad je dospel iz Gioia del Colle eden Capronijev. Za celo pot je rabil 13 ur s kratkim odmorom v Solunu. — Listi javljajo, da se je te dni pojavil nad Berlinom angleški zrakoplov R. 34 in dalje časa krožil nad mestom. — Uprava angleške zrakoplovne družbe likvidira svoje zaloge. Velika zaloga finega platna je bila prodana nekemu trgovcu za 100 milijonov kron.

s Zveza izdajateljev listov. V Hannoveru je bil sestanek izdajateljev nemških listov. Zastopanih je bilo 1352 nemških časopisov. Sklenili so zvezo delodajalcev nemškega tiska.

s Pesnik Rabindra Nat Tagore je odklonil ponudeno mu angleško plemstvo v znak protesta proti grdemu postopanju angleške vlade z industrijskimi borci za svobodo.

s Kdo ima prav? Tekom svojega potovanja je prišel imperator nekoč v Ermenonville, kjer se nahaja grob revolucionarnega Rousseau-a. Napoleon si je ogledal grob, nakar je vzdihnil: »Za blagor Francoske bi bilo veliko boljše, da se Rousseau nikdar ni rodil.« — »Zakaj?« ga vprašajo. — »Zato, ker je on povzročil«

Repertoire narodnega gledališča.

Drama.

25. junija, sreda: Bajka o volku. Abonma A 66.

26. junija, četrtek popoldne, dijaška predstava: Listnica. Neizprosní stražnik. Izven abonma.

27. junija, petek: Zaprto.

28. junija, sobota: Na smrt obsojeni. Abonma C 68. Vidov dan.)

29. junija, nedelja: Na smrt obsojeni. Abonma B 68.

Opera.

25. junija, sreda: Žongler. Abonma B 3/69.

26. junija, četrtek: Jevgenij Onjegin. Izven abonma.

27. junija, petek: Zaprto.

28. junija, sobota: Madame Butterfly. Abonma B 2/67.

29. junija, nedelja popoldne: Mamzell Nitouche (vojaška predstava za srbske posadke.)

29. junija, nedelja zvečer: Žongler. Abonma C 3/69.

Zena.

Ž Najlepše žene. Splošno se trdi, da so blondinke najlepše žene, in če imajo slučajno črne oči, tedaj so prave krasotice. Toda kadar se gre za zakon, tedaj je dokazano, da se blondink najmanj poroči, pač pa imajo prednost ženske s črnkastimi lasmi. In ženske s temnimi lasmi so mnogo boljše in zvestejše kot

pa blondinke. Izmed vsakih sto žensk na svetu se jih poroči 79, in dokazano je, da je 80 procentov žensk, ki se poročijo, s črnimi, temnimi ali kostanjevimi lasmi. Izmed blondink se poroči le 55 odstotkov. Vzrok temu je iskati v razliki temperamenta. Lahko se reče, da so dekleta s črnkastimi lasmi mnogo bolj živahna kot pa blondinke. Toda prava razlika je v resnici le v tem, da je pri blondinkah skrita strast v notranjosti in se ne kaže tako očitno kot pri črnolaskah.

Ž Preden odidemo na letovišče. V vsaki družini, bodisi večji ali manjši, je pred odhodom na kmete dosti dela. Pa če ima gospodinja to ali ono pomoč pri rokah, in če ima vsa moderna sredstva, vendar ima največ skrbi na svoji glavi, zakaj gospodinja je duša vsakega doma. Skrbna gospodinja misli na vse, a na zavarovanje pozabi največkrat. Proti požaru je danes zavarovan vsakdo, ali navadno se pozabi, da se zavarovanje tiče samo predmetov, ki smo jih pustili v mestu, a ne teh, ki smo ih vzeli s seboj na letovišče. A v manjših krajih niso stavbe tako zavarovane proti požaru, kakor bi bilo želeli, in pogubna moč ognja tudi najslavnejšim hotelom ne prizanaša. Kdo se ne sponinja več velikega požara ob Karskem jezeru na Tirolskem. Hotel je bil seveda zavarovan, ali samo na svoje lastno imetje ne pa na imetje in last gostov. Tožbe, ki so jih gostje dvignili proti hotelirju, so bile v dveh instancah zavrnjene. — Kako se torej zavarujemo proti takim škodam? Prav enostavno tako, da se del zavarovanja prenese na letovišče. To je prav lahko,

cil revolucije.« — »Toda veličanstvo,« ga opomni njegov pobočnik, »brez francoske revolucije bi vi danes ne bili francoski cesar.« — »Res je,« odvrne Napoleon, »toda bodočnost bo pokazala, da bi bilo najbolje, da se nisem jaz niti Rousseau rodil.«

s **Anekdote o Napoleonu.** V Stokardu je izšla knjiga, ki prinaša v resnici zanimive pripovedke o Napoleonu Velikem. Tekom vojске je prišel Napoleon v neko italijansko mesto, ki je bilo malo prej izpraznjeno od Avstrijcev. Sredi trga mu pride nasproti mestna duhovščina, ki zaprosi Napoleona, da vzame pod svoje varstvo »dvanajst svetih apostolov.« »Kakšni so vaši apostoli?« vpraša Napoleon. »Ali so leseni?« — »Ne, vaše veličanstvo,« odvrne govornik, »srebrni so!« — »Aha, srebrni,« vsklikne lakomni general. Pri moji veri, ne bom samo teh apostolov sprejel pod svoje posebno varstvo, ampak jim bom tudi pomagal, da spolnijo svoje poslanstvo, kakor jim je Krist naročil. Poslal jih bom po svetu.« Tako rekoč je dal zapleniti soho apostolov in jih poslati v Pariz, kjer jih je dal prekovati v denar.

s **Ljudožerke.** Dr. H. Main, komisar ameriškega rdečega križa, ki se je pravkar vrnil iz Kavkaza, kjer je opravljal samaritansko službo med siromašnimi Armenci, se je izjavil, da so lačni Armenci začeli uživati človeško meso, ker niso mogli dobiti nobene druge hrane. Mnogo slučajev je dobil dr. Main, ko so matere zaklale svoje lastne otroke in jih spekle in použile. Kanibalizem se silovito razširja med Armenci, katerim so Turki porabljali zadnjo drobtino hrane in zadnjo capo obleke. Dr. Main pravi: Južni Kavkaz je napolnjen od ubežnikov. N. pr. Erivan, glavno mesto takozvane armenske republike, je imel normalno prebivalstvo nekaj nad 30.000 duš. Sedaj se nahaja tam skoro 200.000 oseb, ki so pobegnile pred divjajočimi Turki. Matere kar na cestah ubijajo svoje otroke ter uživajo njih meso.

Poslano.*

Z ozirom na časniško vest, da sem bila v zvezi z železničarji, ki so kradli sladkor na kolodvoru izjavljam, da nimam s temi ljudmi nobenih stikov in da je bil sladkor 30. aprila t. l. na večer v moji odsotnosti in brez mojega privolenja postavljen v moj hlev poleg glavnega kolodvora.

Ljubljana, 25. junija 1919.

Karolina Schiffrer.

* Za vsebino pod tem naslovom ne prevzema uredništvo nobene odgovornosti.

Delo pljuč učinkovito podpremo, če prsa in hrbet vsaki dan masiramo s Fellerjevim Elsafliudom. To pospešuje delovanje kože in kožno izdihavanje, poživlja obtok krvi in na ta način krepi pljuča. Elsafliud se že nad 20 let porablja v tisočih družinah in nad 100.000 zahvalnih pisem izpričuje njegov dobrodejni učinek. Tudi mnogi zdravniki so ga preiskusili in ga priporočajo, 6 dvojnatih ali 2 specialni steklenici tega izbornega domačega zdravila stane kamorkoli 24 K, edino pristno pri lekarnarju E. V. Fellerju, Stubica Elsatrg 245 Hrvatsko. Tu se tudi naročajo Fellerjeve odvajajoče rabarbarske Elsakroglice. Šest škatljic za 12 K. Te kroglice so si tekem več let pridobile na tisoče odjemalcev, ki nočejo več jemati drugih odvajalnih sredstev. Dočim druga odvajila draže črevo in slabe želodec, učinkujejo Fellerjeve pristne Elsakroglice želodec krepče. Zato zaslužijo prednost pred drugimi. Dobra je Fellerjeva tigranska stogla za 1 krono 50 v. Omot in poštnina se računata posebej in najceneje kdor naroči več ob enem mnogo prihrani. (vi)

Jaroslav.

Zgodovinski roman.

Ruski spisal J. Šmidt-Melin; preložil Al. Benkovič.

(Dalje.)

Komaj se je mogla ubraniti solzam, ki so jo hotele premagati. Najbolj ji je bila potrebna samota; z izgovorom, da je utrujena, je odbitela v svoje sobe.

Revica! Ona ni ljubila moža, ki mu je v kratkem imela postati žena, marveč njeno srce je bilo oddano njemu, ki je s svojim prihodom mogel vzbuditi v prsah dremajočo ljubezen.

Polnoč je že bila in še je, glavo podpirajoča si z roko, sedela v naslonjaču, ne da bi opazila, kako je minevala ura za uro.

Trije dnevi so minili od prvega Jaroslavovega obiska. V tem času se je skušal ustavljati nagnjenju svojega srca. Toda kakor ni mogel ustaviti burne krvi, tako ni mogel pomiriti v silno strast vzkipele ljubezni. Da je Natalija samo iz ljubezni do babice izvolila Lubanova, to je priznala sama; zapeljiv glas mu je šepetal, da ji je morda ljubši nego grof. A nikake pravice ni imel, da bi ljubljeno odtujil ženinu. Vsa njegova vnanost je pričala o trpljenju in sklenil je, da bo kolikor mogoče poredkem obiskoval dom gospe Gribojedove, kakor hitro pa dobi poročila carjeva na poveljnika kavkaškega polka, da takoj zapusti Petrograd. V bojih z gorskimi plemeni je hotel udušiti sanje o nedosežni sreči.

Kakor je bil na videz hladen in malomaren, vendar mu je bila duša kot opojena, ko mu je ob njegovem zopetnem obisku pri gospe Gribojedovi Natalija od veselja žareč prihitala nasproti.

»Torej ste se vendar spomnili najzvestejših in najhvaležnejših prijateljev!« je izpregovorila z ljubeznivim glasom. »zelo nas je vznemirjalo, da ste tako dolgo... a za Boga!« se je prekinila ter ga gledala strahoma, »kako ste bledi! Bili ste bolni, a mi niti slutili nismo tega!«

»Popolnoma sem zdrav, milostiva gospodična!« je odgovoril ter ji iz dvorljivosti hladno poljubil roko. »A razni opravki in neodlašljivi obiski so me zadrževali, da se nisem mogel odzvati povabilu. Vsak trenotek porabim, da bi čim hitreje uredil svoje stvari in mogel oditi iz Petrograda. Bojevniku mirno življenje ne nudi nikakih užitkov. Prejšnja svežost se mi zopet vrne, ko ugledam gore ter svoje vojake popeljem proti sovražniku.«

Kako globoko je vsaka beseda ranila Natalijino srce! Teško je zadrževala solze.

»Torej nas hitro zapustite?« je izpregovorila zamišljena.

»Upam, da me car že prihodnji teden sprejme in da dobim navodila. Ko se to zgodi, odpotujem takoj.«

V tem sta stopila v sobo Natalijina babica in Lubanov. Gospoda sta bili drug drugemu predstavljena, in ker je Jaroslav izprevidel, da grof damama ni ničesar povedal o njiju znanstvu, mu niti na misel ni prišlo, da bi ga bil s spominom na skupno bivanje v Varšavi spravljaj v zadrego. Pozdravila sta se kot tujca. Govor se je sukal okoli splošnih stvari; Jaroslav je kmalu zapustil družbo ter se poslovil od Natalije s hladnim priklonom.

Tedni so minevali in njegove stvari vendar še niso bile urejene, posebno zato, ker je bil car zbolel.

Med tem je Jaroslav, zvest svojemu sklepu, gospe Gribojedovo obiskoval samo

takrat, da se je izognil očitaniu nevljudnosti. Kadar je bil pri njih, je bil proti Nataliji vedno hladen, ona pa je bila neprestano potrta, ker si je domišljevala, da je morda s čim razžalila prijatelja. Kako rada bi ga bila vprašala, zakaj nima zanj prijazne besede; kako rada bi ga bila spomnila prejšnjih časov, ko jo je ljubil, ko je bil zanj pripravljen za vsako žrtvijo. A ni se mogla odločiti za to ter rajši žalostna odhitela v svojo sobo. Nikdo razven Boga ni videl njenih solza, ki jih je pretočila posebno potem, ko je bila opazila, da se tudi Jaroslav bori sam s sabo, da pod navidezne hladnostjo skriva druga čuvstva.

Kakor ta, tako je tudi Lubanov prihajal redkeje. Morda se je čutil nevrjednega čistega duha Natalijinega, ali pa se je bal, da bi se utegnil srečati z Jaroslavom. Nezadovoljen sam s sabo se je ženin, občudovan od celega Petrograda, potikal po mestu ter iskal prijateljske družbe, da bi v njej pozabil, kar ga je neznosno žalostilo in mučilo.

Med tem se je približala Velikanoč.

V pozni popoldanski uri je htel Jaroslav posloviti se pri gospe Gribojedovi, Naključno je bila Natalija sama v sobi; zardela je od veselja in osuplosti nad njegovim prihodom tako nenadno uro. Vstala je, da ga pozdravi.

Nekaj časa sta molčala oba. A Jaroslav se je hitro vrnila navadna sigurnost in z mirnim glasom je deklitci povedal, zakaj je prišel.

Ob njegovih besedah je vsa kri Nataliji izginila iz lic.

»Torej nas hočete res zapustiti za vselej?« je vprašala s komaj slišnim glasom.

Premagan od nepremagljive čarovne sile se ji je približal Jaroslav. Njene od solza mokre oči so ga gledala z izrazom čiste, udane ljubezni. Njiju pogleda sta se srečala ter se vtopila globoko v notranjost, kakor bi se nikdar ne mogla ločiti.

Jaroslav je vztrepetal v mučni radosti. Kar oči ni mogel odvrniti od nje, ki mu je bil spomin nanjo edini solčni žarek v pustem, osamelem življenju.

Zdelo se mu je, da ne more biti božja volja, da se ločita onadva, ki jima je duša ena sama. Nikdar! Jaroslav je čutil ne samo voljo, ampak tudi moč za boj s celim svetom zaprek, da bi dosegel njo, brez katere mu je prazno vse nadaljnje življenje.

Čedalje bliže je bila nevarnost, še hip in premagala je njega, ki se je doslej junaški boril s svojimi čuvstvi.

Ze je bil Natalijo prijel za roko, že mu je na ustnicah trepetala prva izpoved ljubezni, a zdajci se je ojunčil. S silnim premaganjem je stopil za korak nazaj ter obrnil pogled od deviško zardevše deklice, ki se mu je zdela krasnejša nego kdaj poprej.

Lice mu je pokrila smrtna bledeost, krčevito je dihal.

(Dalje.)

Širite „Večerni list“!

Izdajatelj konsorcij »Večernega lista«.

Odgovorni urednik Viktor Centič.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.